

מסורת הש"ם

(א) שנת סה. כטירות ה: מדרס (מ. ז.) ז"ל בד'תתאל' (פירוש זלאת העין עורן). (ג) נגעים פ"ג מ"ד, (ד) סוכה ו. (ו)ס' זילתא בר דר מנה עיניוין ד'; (ז.) (י) [שמיי פרשה ט], (י) [ויקרא יא], (כ) דמנתיא פ"א הי"א, (ט) נשעות הדפוס ובי"כ המו"ט רש מ"ד פ"ט דמקוואות דיש לחמק ולסוּרן המזולדלת], (י) ז"ל צית' המס',

הגהות הב"ח

(א) גמרא כעודר וכמוסין (ב) רש"י ד"ה מקוואות ובי' צמרת הכנס א' מה: (ג) רש"י כעודר ובי' ומלקטן מעל הארץ: (ד) תוס' ד"ה וכמניקה ובי' ר' יהודה אומר כטווי שפמן:

לעיו רש"י

פור"ט. נבל. פריטור"י. ש. נבך. פלומ"א [פלמיא"ה]. איזבל (לחקות דם). קציד"א. ליתח העינים.

תוס' הרא"ש

במרחצאות כמו שגזר שלא יטבול על גבי הספסל לפי שהיו רגילין ליבש על גבי ספסל במרחצאות ואי שרית להטביל במקוה או להטביל כלי על גבי ספסל אתי נמי להטביל במרחצאות וקאמר ליה רב תנין דלא משום גזירת מרחצאות הוא דאין דרך ליבש במרחצאות על גבי כלי חרס דלא מייחזי לזמירא ולחשיבה אלא משום דבעינא ויראה שמת יתגלגל הכל או תשריפו. וכן אסליחא נמי בעינא שמת התחפר והטביל. וז"מ מהני טעמא אי הוויא טעמא משום גזירת מרחצאות אפי' בריעבד לא טבילה לא טבילה אבל אי הווי טעמא משום בעינא דדוקא ליתחלה הוא דאסיר: בגמל'. פרש"י משום הטט וכן ומפצי' ביומי תשרי פרש"י מפני הטט עשה להם מחצלאות תחת רגליהם. וקשה במסכת מקואות משמע דבבב"א לא הווי חציצה תטבול בבב"א במס' מקואות הטביל בו את המטה אפי"ו שרוליה שוקעות בטיט העבה טהורה מפני שהמים מקמדין ויש שמחליקין בין אדם שהוא כבד ומכביר בעיבי' טיט ומהני טעמא קלה. וה"מ פ"י בש"י רי"ח שבמלמ שכיחי אינשי ובושה ויראה ותמהר ומי תטבול כהונן. ומפצי נמי פירש שיעבדי מחצלאות כמין גדר על שפת הנהר לצניעות. והשאת וזו דומיא דההיא דלעיל משום דבעינא ולי"ג בברייתא נפל אלא בסמוך גבי נתנה תבשיל לבנה: מקואות ביומי ניסן. פרש"י דנוטפין אינן מטריה בווחלין ולא משום חיים דובה לא בעיא מים חיים כדנתיא בתוספתא. ועוד דמקואות משמע מים מכונסין דקוי וקיימי. וכפר"ח דובה לא בעיא מים חיים. וגם פ"י דמקואות עשה משום מים שאובין וכן פ"י בערוך בערך כ"ף. ונראה לפרש לפי שבתמים מקלחין בנהר והצינורות היו חוקקין ולבטח קביעין. ול"ג כיון דמקלחין בנהר לא מיפסיל

צמל פור"ט מקום שהספינות נקצעות שמעלות טיט וחונץ:

ברדיוני נפל. הטיט מעליה. ברדיוני איני יודע לשונו ונראה שהוא לשון **שיכשך** שכששככה רגליה צמים צלאתה נפל: **מקוואות צימי ניסן**. מקוה מים מכונסין ואינן טובלות צנהר לפי שרבו המים

צימות הגשמים מגשמים שנפלו ומייש שמה ירבו נוטפין על הזוחלין. ומניא צמורת כהניס' (י) מה מעין מטטר צוחלין אף מקוה מטטר צוחלין כלומר שמתצילין צמכונסין דרך זחילתן קודם שנקוו וגמו צמקוה מ"ל אף מעינ' מעין מטטר צוחלין והמקוה מטטר צלצצורן ומהו אלצורן דקוו וקיימי דאין מטצילין צמכונסים אלא משנקוו למקווייהם וגמו מזחילתן ותנן צמסכת מקוואות (פ"ה מ"ה) הזוחלין כמעין כלומר זוחלין שצנהרות כמעין והנוטפים כמקוה ואינן הנוטפין מההרים הרי הן כמקוה ואין מטרהים צוחילה. הילכך צימי ניסן שנתצרה הנהר על ידי גשמים חיים שמה רבו נוטפין שבו על חיים שבו וצטלו זוחלין ואין מטריהן את הטמא הטובל בןן דרך זחילה וכל הנהרות לעולם הן הולכים וזוחלים לפיכך עזיב להו מקוה צלצצורן לטבול צמכוי. יש מפרשים בצעיקין מים חיים לוצה ולאו מילתא היא דמניא צמוספתא(י) חומר צו צמוצה שהזב טעון מים חיים כו':

ומפלי צימי ששרי. שטובלין צנהר שהזוחלין מרובין אצל מפני חציאת הטיט נתון מחללות צנהר שעוברות עליהן: **רבי**. פויטור"ש: **כוסילסא**. פלומ"א. ודרכן של מכות של הקזת דס להעלות גלד: **תלסא יומי**. גלדן כך ומחוצת והוי כגוף הצשר ולא חייצי' לפלוג. **קציד"א**: **פורחום**. ופתחת ועזמת מדיר בין כך ובין כך אינו חונץ לפי שפריחתה מעצירתו ואינו עב על גב זחילן ואין חונץ וזחילן חונץ: **פסחה עיניה ציוסר**. היא חציאה למעלה: **עזמה עיניה ציוסר**. היא חציאה למטה: **לא טעבול אלא כדרך גדינסה**. כלומר לא תדחק ורועומיה על צשרה ולא רגליה ושוקיה זה צוה אלא כדרך הליכתה ושעומה תמיד ומה שנכסה וקמוטו ואין מים צאין צו לא איכפת לן ואינה צריכה לפשט צית קמטיה וסמריה אלא כדרכן תמיד: **כדסנן**. גבי ראיתי נגעים שטייה צהן הכמוצ צית הסמרים דכמיצ (ויקרא יג) לכל מראה עיני הכהן ותנן האיש מראה נגעו לכהן כעודר וכמוסק וימים: **כעודה**. צצית השחי וכמוסק וימים צצית הערוה דאס יש לו נגע צצית השחי אין צריך להגזיה ורועותיו יותר מדאי להראותו אלא כעודר שמגצייה ואינו מנאס עזמו ומה שיוכל כהן לראות יראה ואס לא יוכל לראות טהור וצצית הערוה א"ץ לכוף ולשוט יותר מדאי אלא כמוסק וימים אחר שנשרו מן האילן ומלקטן (י) על הארץ: **והאשה נראית**. לכהן צנגעה: **כאורגה**. צצית השחי ואס צצית הערוה היא כופפת עזמה כמניקה את צנה: **נימא אחס**. מיהדקא שפיר ומוצלת: שלש

עיניה ואי לטהרות היה לא היה צריך להזכיר בכל פעם אשה ועוד דמניא צפרק החונץ (יצמות דף מז: וסס) כל דבר שחונץ צטצילה חונץ צגר וצעצד משוחרר וצנדה והיינו נדה לצעלה דאי לטהרות מאי שנא דנקט נדה ועוד דומיא דגר ועצד משוחרר דאייירי צטצילת איסור והיתר והכי קאמר כל החונץ צטצילת טומאה וטהרה חונץ צטצילת איסור והיתר וכן פרש"י צמשוצמו דכל חומרות דהך שמעממא נוהגות עכשיו צטצילת נדה לצעלה אצל רבינו חס פירש שנראה כגייסת הספרים ואיתא נמי בפ"י ר"ח והלכות גדולות ובהלכות נדה שפירש רב סעדיה וכן צריך לחלק דלעיל אמרינן צצית הסמרים לא צעיא ציאת מים ובפ"ט דמס' מקוואות (מ"צ) גבי ואלו חונציין צאדם ומחשצ צית הסמרים שצאשה אלמא צעיא ציאת מים אלא ודאי היא לטהרות וצשמעמין לצעלה וסך דהחונץ (יצמות דף מז:): דכל שחונץ צטצילה חונץ צגר כו' וצנדה קיימא אהי חציאות דפרק ט' דמקוואות דחז"י לעינן צעלה שכן דרך הצרייתמא לעמוד על המשנה אצל הך חומרי דכלי חרס וסילתא ונמל ומפלי ומפשלת וריצדא ולפלוג שמחמירות יותר מן המשנה דקמינ' בפ"ט לפלוג שצתוך העין אינו חונץ ומשמע צין לח צין יבש אינו חונץ מדלל מפליג ובסילתמא ופתחה עיניה ועזמה ובכל הך חומרי לית הילכתא כוותייהו אלא צהך חומרא דריש לקיש דאיתא אפי' לצעלה ומיהו קשה לפירוש ר"ת דהך משנה דפ"ט צצית הסמרים שצאשה חונץ דמוקי לטהרות קמתי נמי דין לפלוג שבעין שחון לעין חונץ שצתוך העין אינו חונץ דהא מוקים לה לצעלה וכן פ"י דהך דהחונץ וכל דבר שחונץ צטצילה קיימא אמשנה דטהרות דאייירי לצעלה ומה שהקשה מצית הסמרים דשמעמין לממני' דמקוואות לא קשה מדי' דכסיפא צגי ואלו שאין חונציין קא חשבי צית הסמרים שצאש והיינו כשמעמין וצריך ליתן טעם צהך צצא גופה מה חילוק יש צין צית הסמרים דאיש ודאשה ונראה שיש צית הסמרים שהאשה מקפדת ולא האיש וצוה קא מפליג צין איש ובין אשה ולפלוג שבעין איירי דוקא צלח כדפירשתי: **ובבבב"קה את בנה**. פרש"י לענין צית הטהרה ואין נראה דכפ"כ תני לה גבי הדד כדפירשית לעיל והכי תניא לכל מראה עיני הכהן פרט דאיתא צצית הסמרים מכאן אמרו האיש נראה כעודר וכמוסק כו' כעודר צצית הסמרים וכמוסק (י) צין השיחין והאשה כאורגת וכמניקה את צנה מניקה את צנה תחת הדד כאורגת ציד הימנית רצי (י) אומר כטווה פשתן ציד השמאלית ובפ"צ דנגעים (מ"ד) תנן נמי כעורכת פ"י כעורכת פח לעינן צית הסמרים:

תינוקות פרק עשירי נדה

סז.

נתנה תבשיל לבנה. צפירוש ר"ח כחוצ עוד מימרא אחרת שאינה כתוצה צספרים שלנו וזו היא מפשלת את צנה וטובלת לא עלתה לה טצילה ויש לפרש מפשלת את צנה לאחוריה והיא ערומה ולא היו צגדיה עליה וטצלה לא עלתה לה טצילה דחיישינן שמה הוה עליה דינוקא טיט וכיואל צו ונדצק צאמנו וחונץ צטצילתה ולא ידעה לה אף על גב דחוינן לה השמא דליכא מידי עליה חיישינן דלמא צעלייתה מן הטצילה נפל צרדיווי וחולק ונפל דרך ירידה כפי' ר"ח וז"ל שהיתה מפשלת צנה אפי' לפני טצילתה צסמוך ולא דוקא צטצילתה:

לפ"רן שבעין דח אינו חוצין יבש חוצין. דדוקא שצתוך העין מפני שהדמעה צבעין מלחלתמו ואינו מניחמלו להיות אצל אצל לפלוג חוך לעין אפי' לח חונץ ודכי משמע

צמסכת מקוואות פ"ט (מ"צ) דגצי אלו חונציין קמתי לפלוג שחון לעין וגצי שאין חונציין קמתי לפלוג שבעין ולא מפליג צין לח ליבש אלא צין חוך לעין לתוך העין והיינו צלח דיבש צעין נמי חונץ וזואה שמתח הצפורן צבשה חונץ והא דתנן דמס' צמס' מקוואות גצי ואלו שאין חונציין צטצילה לכלוי צואה שעל הצשר וזואה שמתח הצפורן (י) (וצפורן המזולדלת) מייירי צלח דומיא דלכלוי צואה שעל הצשר דאי ציבש אמאי לא חייצי ועוד דלעיל גצי ואלו חונציין קמתי גלדי צואה שעל צשרה וצאק שמתח הצפורן: **פתחה עיניה ביותר או עצמה עיניה ביותר**. לךך יש ללמוד לכל אשה הטובלת שלא טטבול ופתחת עיניה ולא תעמיס עיניה ציורה לפירש"י דלא גרסינן צסמוך דהני שמעמא לטהרות ולכל הפירושים צריך ללמדה לפתוח פיה שיהא רחוי לציות מים כדאמרינן לעיל דכל צית הסמרים צעיקן שיהא רחוי לציות מים ומיייתי נמי משפחתו של רצי שטצלה וגמאלא עזס צין שיניה והאריכה רצי טצילה אחרת ותנן נמי צהדיא צמס' מקוואות פ"ט (מ"ה) נדה שמתנה מעות צפיה ירדה וטצלה טהרה מטומאתה אצל טומאה אגב רוקה ומנה שער צפיה קפסה ידיה קמאה שפתומיה כאילו לא טצלה וגס צריך ללמדה להרחיק ירכותיה קאת כדאמרינן צסמוך כאורגת וכמניקה את צנה לעינן הגצתה הדד קאת מעל החזה: **פתחה עיניה ב'**. אחר זו כתוב צפירוש רבינו חננאל וצמקלת הספרים ולית הלכתא ככל הני שמעממא דכי איתמר הני לטהרות אצל לצעלה טהורה כי הא דלמר ריש לקיש אשה לא טטבול אלא דרך גדילתה וצמשוצה אחת כתב רש"י דל"י חדא דקאמר אצל לצעלה טהורה כי הא דלמר ר"ל מה עינן ר"ל להךך דלעיל ועוד דכל הני שמעממא דרב ודרב גידל ורמי צר חמא וכולן היו צצבל ולצורך מקומן היו צריכין וחו דחוק דלצני א"י היו מדצבין ועוד דאצוה דשמואלל שצב דצנתיה מקוואות צצבל ועוד דכולוה צלשון נקצה נקטייהו אשה לא תעמוד על כלי חרס אשה לא טטבול צמל מנמה מצשיל לצנה פתחה

ענייה ואי לטהרות היה לא היה צריך להזכיר בכל פעם אשה ועוד דמניא צפרק החונץ (יצמות דף מז: וסס) כל דבר שחונץ צטצילה חונץ צגר וצעצד משוחרר וצנדה והיינו נדה לצעלה דאי לטהרות מאי שנא דנקט נדה ועוד דומיא דגר ועצד משוחרר דאייירי צטצילת איסור והיתר והכי קאמר כל החונץ צטצילת טומאה וטהרה חונץ צטצילת איסור והיתר וכן פרש"י צמשוצמו דכל חומרות דהך שמעממא נוהגות עכשיו צטצילת נדה לצעלה אצל רבינו חס פירש שנראה כגייסת הספרים ואיתא נמי בפ"י ר"ח והלכות גדולות ובהלכות נדה שפירש רב סעדיה וכן צריך לחלק דלעיל אמרינן צצית הסמרים לא צעיא ציאת מים ובפ"ט דמס' מקוואות (מ"צ) גבי ואלו חונציין צאדם ומחשצ צית הסמרים שצאשה אלמא צעיא ציאת מים אלא ודאי היא לטהרות וצשמעמין לצעלה וסך דהחונץ (יצמות דף מז:): דכל שחונץ צטצילה חונץ צגר כו' וצנדה קיימא אהי חציאות דפרק ט' דמקוואות דחז"י לעינן צעלה שכן דרך הצרייתמא לעמוד על המשנה אצל הך חומרי דכלי חרס וסילתא ונמל ומפלי ומפשלת וריצדא ולפלוג שמחמירות יותר מן המשנה דקמינ' בפ"ט לפלוג שצתוך העין אינו חונץ ומשמע צין לח צין יבש אינו חונץ מדלל מפליג ובסילתמא ופתחה עיניה ועזמה ובכל הך חומרי לית הילכתא כוותייהו אלא צהך חומרא דריש לקיש דאיתא אפי' לצעלה ומיהו קשה לפירוש ר"ת דהך משנה דפ"ט צצית הסמרים שצאשה חונץ דמוקי לטהרות קמתי נמי דין לפלוג שבעין שחון לעין חונץ שצתוך העין אינו חונץ דהא מוקים לה לצעלה וכן פ"י דהך דהחונץ וכל דבר שחונץ צטצילה קיימא אמשנה דטהרות דאייירי לצעלה ומה שהקשה מצית הסמרים דשמעמין לממני' דמקוואות לא קשה מדי' דכסיפא צגי ואלו שאין חונציין קא חשבי צית הסמרים שצאש והיינו כשמעמין וצריך ליתן טעם צהך צצא גופה מה חילוק יש צין צית הסמרים דאיש ודאשה ונראה שיש צית הסמרים שהאשה מקפדת ולא האיש וצוה קא מפליג צין איש ובין אשה ולפלוג שבעין איירי דוקא צלח כדפירשתי: **ובבבב"קה את בנה**. פרש"י לענין צית הטהרה ואין נראה דכפ"כ תני לה גבי הדד כדפירשית לעיל והכי תניא לכל מראה עיני הכהן פרט דאיתא צצית הסמרים מכאן אמרו האיש נראה כעודר וכמוסק כו' כעודר צצית הסמרים וכמניקה את צנה מניקה את צנה תחת הדד כאורגת ציד הימנית רצי (י) אומר כטווה פשתן ציד השמאלית ובפ"צ דנגעים (מ"ד) תנן נמי כעורכת פ"י כעורכת פח לעינן צית הסמרים:

משוס

ליבש. אלא התם מיירי לבעלה והכא לטהרות. ודחוק גדול דבית הסתרים ולפלוג שבעין בחדא בבא מיתגביא. ובית הסתרים מוקי לטהרות ולפלוג שבעין מוקי לא לבעלה. וג"ל דלא קשה הני מתני' אהדדי דדואי בית הסתרים ובית הקמטים אין צריך שיבא בהן מים. ומיהו אם יש בהן דבר חוצין לא עלתה לה טבילה דראוי לביאת מים בעי' כדאמרינן בשפתתו של ר' ש'נעמצא לה עצם בין שיניה והצריכה טבילה אחת. ולפלוג שבעין דאייירי ביה מר עוקבא היינו לפלוג שבעין דתנן במתני' כדפ"ל. וההיא דפ' החולין כל דבר שחוצין בטבילה אומר ר"ת דקאי אהנין דחשיבי במס' מקואות דחוצצין דהנן שור ברג ועבד ונדה אבל הנהו דהכא דוקא לטהרות וכל זה דוחק. וגרש"י עיקר: **אשת לא** תטבול אלא דרך גיחלה. כמו שרגילה להיות תיירי שלא תפתח עיניה ביותר לא תצטנע עיניה ביותר וגם לא תקפרן פיה כדתנן במקואות נתנה שערה בפיה קרצה שפתותיה קפצה ידה לא עלתה לה בטילה והזריכי ורועותיה ותפשוט ירכותיה כדרך הלוכת כדמפרש באורגת ומעיקה את בנה. וצריכה לחצורן בשניה שלא יתא בייחיה דבר חוצין דראוי לביאת מים בעינן וגם גיחלת לטולל הצפרנים שלא יתא תחתיהם דבר חוצין: **האיש** נראה כעודר וכמוסק וימים. פרש"י עורר לעינן בית

עין משפט

גר מצוה

לו א מיי פ"א מהל' מקואות הל' יא וע"ש ופ"ט הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"ר לא ספיק צ:
לח ב מיי' שס פ"ב הל' יט סמך שס טוש"ע י"ד ס"ר קלט ספיק ו צהנדיה (וצספיק (יג) ונצרב אלפס שנועות פ"ב דף רנצ:]:
לח ג מיי' שס הל' ב וע"י צהננות וצכ"מ סמך שס טוש"ע שס ס"י קלט ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כ ד מיי' שס הלכה א טוש"ע שס ספיק ו ונצרב אלפס סס:
כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג וע"ש סמך שפון רמח טוש"ע י"ד ס"י קלט ספיק ה ונצרב אלפס שנועות רנצ:].

כא ה מיי' שס הל' כ סוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כב ו מיי' שס הל' כ טוש"ע שס ספיק לו ונצרב אלפס סס:
כג ז מיי' שס פ"א הל' י סמך שס טוש"ע שס ספיק ט ונצרב אלפס סס:
כד ח מיי' פ"ט מהל' טומא' צנעת הל' יב:
כה ט מיי' פ"ב מהל' מקואות הל' יג